

هم‌تدریسی

روشی در آموزش دانش‌آموزان با نیازهای ویژه

هم‌تدریسی موازی

هم‌تدریسی موازی زمانی است که دو یا چند نفر با گروه‌های متعددی از دانش‌آموزان در بخش‌های متفاوتی از کلاس کار می‌کنند. در هم‌تدریسی موازی، معلمان همکار معمولاً در یک مکان و یک زمان تدریس می‌کنند و یادگیری گروه‌های دانش‌آموزان را تسهیل می‌کنند. معلمان همکار در بین گروه‌ها می‌چرخند و گاهی ممکن است یک گروه برای مدتی کوتاه بدون معلم همکار کار کند.

هم‌تدریسی مکمل

هم‌تدریسی مکمل زمانی است که معلمان همکار برای بهبود آموزش همکار دیگر، کاری انجام می‌دهند. گاهی اوقات یکی از همکاران پیشاپیش نقش‌های مهارت اجتماعی را، که برای یادگیری مشارکتی موفق لازم است، آموزش می‌دهد و سپس در هنگام تدریس معلم همکار، بر تمرین این نقش‌ها توسط دانش‌آموزان نظارت می‌کند.

هم‌تدریسی گروهی

هم‌تدریسی گروهی زمانی است که دو یا چند نفر، فعالیت‌هایی مثل برنامه‌ریزی، تدریس، ارزیابی را که در شیوه معمول و رایج معلم به تنهایی انجام می‌دهد، به‌طور مشترک بر عهده می‌گیرند. معلمان همکار در هم‌تدریسی گروهی درس‌ها را طوری تقسیم می‌کنند که دانش‌آموزان بتوانند از تخصص و نقاط قوت هر دو یا چند معلم استفاده کنند.

هم‌تدریسی^۱، فعالیتی است که در آن دو یا چند نفر مسئولیت تدریس همه دانش‌آموزان یک کلاس را به عهده می‌گیرند. این نوع تدریس شامل توزیع مسئولیت بین افراد برای برنامه‌ریزی، توجه به تفاوت‌های فردی و نظارت بر پیشرفت دانش‌آموزان یک کلاس می‌شود. هم‌تدریسی روشی جذاب برای دانش‌آموزان است تا از دو یا تعداد بیشتری از معلمان، که ممکن است روش‌های تفکر یا تدریس متفاوت داشته باشند، بیاموزند. برخی افراد معتقدند، هم‌تدریسی راهی برای مؤثرتر ساختن مدارس است. در سال‌های ۱۹۷۰، هم‌تدریسی از طریق اصلاحات قانونی مدرسه‌ها و نیز نیاز به تغییر آموزش برای دانش‌آموزان ناهمگن تکامل یافت. نتایج حاصل از تحقیقات بر اجرای هم‌تدریسی در کلاس‌های فراگیر از کاهش ارجاع به خدمات فشرده ویژه آموزشی، افزایش سطح موفقیت‌های کلی دانش‌آموزان، وقفه کمتر در فرایند تدریس، کاغذبازی کمتر، افزایش تعداد دانش‌آموزان واجد شرایط برای آموزش استعدادهای درخشان و تیزهوشان و کاهش ارجاعات برای مشکلات رفتاری خبر می‌دهد.

به طور کلی، هم‌تدریسی برای دانش‌آموزان با نیازهای متنوع آموزشی مفید است. در هم‌تدریسی، هر فردی که در مدرسه نقش آموزشی داشته باشد، می‌تواند شرکت کند: «معلمان کلاس، کمک معلمان، مربیان ویژه، متخصصان یادگیری، کتابداران مدرسه، متخصصان محتوا مانند معلمان خواندن، کارکنان پشتیبانی مانند درمانگران زبان و گفتار و روان‌شناسان مدرسه، داوطلبان تدریس و خود دانش‌آموزان».

چهار مدل اصلی هم‌تدریسی عبارت‌اند از:

هم‌تدریسی حمایتی

هم‌تدریسی حمایتی زمانی است که یک معلم نقش آموزش دهنده اصلی را به عهده می‌گیرد و معلم دیگر برای ارائه حمایت در بین دانش‌آموزان حرکت می‌کند. هنگامی که دانش‌آموزان با هم کار می‌کنند، معلمی که نقش حمایت کننده را بر عهده می‌گیرد، با قدم زدن در بین آن‌ها و ارائه کمک فردی در مواقع لازم، بر کار دانش‌آموزان نظارت می‌کند. هم‌زمان، معلم دیگر هم درس را ادامه می‌دهد.

پی‌نوشت

1. co-teaching